

TEN JEST DZIEŃ, JENŻE BOG UCZYNIŁ JEST...

W oprawie kodeksu nr 292 Biblioteki Jagiellońskiej, należącym niegdyś do Pawła z Piotrkowa, w roku 1442 rektora Akademii Krakowskiej, zachowały się dwie pergaminowe karty z zapisem polskich modlitw z pierwszej połowy XV wieku (obecnie rkps nr 9999). Są one prawdopodobnie pozostałością po jakimś obszerniejszym, nieznanym dzisiaj modlitewniku. Rękopis zawiera trzy modlitewne formuły na czas Złotej Mszy (prototyp adwentowych rorat – porannej mszy ku czci Matki Bożej) oraz mocno uszkodzony tekst Spowiedzi powszechnej.

Treść teologiczną modlitw scharakteryzował J. Wojtkowski, *Kult Matki Boskiej w polskim piśmiennictwie do końca XV wieku*, „Studia Warmińskie” 3 (1966), s. 234-235. Tekst opublikował J. Zathay, *Fragment nieznanego modlitewnika staropolskiego z XIV wieku*, „Biuletyn Biblioteki Jagiellońskiej” 15, nr 1/2 (1964); tutaj podają go za: W. Wydra, W. R. Rzepka, *Chrestomatia staropolska. Teksty do roku 1543*, Wrocław 1984, s. 33-34.

Ten jest dzień, jenże¹ Bog uczynił jest; dzisia Bog na ugabanie² luda swego weźrzał jest i posłał odkupienie. Dzisia śmierć, jaż niewiasta zadała, jest niewiasta oddaliła. Dzisia Bog człowiek uczynion jest, jen³ przed tym był ostał⁴, a cso nie było, wziął. Tego dla zbawienia naszego bądź obyczaj nabożnymi słowy i chwalimy rzekąc: Chwała tobie, Gospodnie⁵.

Boże, Jezu Kryste ofieruję tobie, wielebnej matce Maryjej tę modlitwę i modłę się tobie Gospodnie, by upamiętał, eże⁶ twe stworzenie jeśm. Acz coś ty mnie twym bostwem odkupił, wybaw mnie od tej tszczycy⁷ podług twej chwały a podług wiesiela sierca mojego.

Słodka niebieska Krolewno, upamiętaj o onej twej czci, eże ciebie Bog ze wszego świata wybrał i swe bostwo z twoim człowieczstwem sła-czył. Bądź dzisia orędownica ku twemu Synowi miłemu Jezukrystowi. Prze cię zbawił mnie od moich wszech tszczyc i mnie w moich prośbach wysłuchał.

¹ jenże – który.

² ugabanie – napastowanie, wystąpienie przeciw komu.

³ jen – który.

⁴ ostał – opuścił, porzucił.

⁵ Gospodnie – panie.

⁶ eże – że, iż.

⁷ tszczycy – niepokoju, tęsknoty, smutku.